

Sygnatura akt VI W 1869/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06-11-2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Justyna Tsaykler

po rozpoznaniu w dniu 06-11-2017 r.

sprawy przeciwko Z. M. (1) synowi I. i S. z domu C.

urodzonemu (...) w miejscowości S.

obwinionemu o to, że

w dniu 13 kwietnia 2017 roku ok. godz. 12:10 we W. na ul. (...) poza wyznaczonym miejscem legalnego zgromadzenia i przed jego rozpoczęciem przy pomocy urządzenia nagłaśniającego ustawionego na dachu pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) emitował muzykę oraz przemawiał, czym naruszył zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających

tj. o czyn z art. 343 ust. 1 Prawo ochrony środowiska

*****

I. uznaje obwinionego Z. M. (1) za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 343 ust. 1 Prawo ochrony środowiska i za to na podstawie art. 343 ust. 1 Prawo ochrony środowiska x wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI W 1869/17

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 13 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) we W. odbyć się miało legalne zgromadzenie.

Przed jego rozpoczęciem, około godziny 12:20, znajdując się poza miejscem wyznaczonym dla przeprowadzenia zgromadzenia, Z. M. (1) za pomocą urządzenia nagłaśniającego, które było ustawione na dachu pojazdu marki O. (...) nr (...) emitował muzykę oraz przemawiał.

dowód:

- zeznania świadka M. N. , k. 29

- zeznania świadka R. G., k. 6-7, 30

- notatki urzędowe k.2,3.

Z. M. (1) stał obok pojazdu, na dachu którego zainstalowane było urządzenie nagłaśniające i nie reagował na polecenia policjantów, by wyłączyć to urządzenie ani też dołączyć do zgromadzenia.

dowód:

- zeznania świadka M. N. , k. 29

- zeznania świadka R. G., k. 6-7, 30

- notatki urzędowe k.2,3.

Z. M. (1) nie stawiał się na wezwanie Sądu i tym samym nie skorzystał do uprawnienia złożenia wyjaśnień w sprawie i przedstawienia swojej wersji przebiegu zdarzeń.

Zdaniem Sądu, oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że ustalony stan faktyczny wynika ze zgodnych zeznań świadków R. G. i M. N.. Powołane dowody nie zawierają żadnych sprzeczności i tworzą jednolitą całość. Świadkowie ci zeznawali na okoliczności znane im z racji wykonywania czynności służbowych, ich zeznania wzajemnie się uzupełniały i pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego w sprawie.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do uznania, że obwiniony Z. M. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 343 § 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska, który to przepis przewiduje odpowiedzialność wykroczeniową, za działanie, które polega na naruszeniu zakazu używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających określonego w art. 156 ust. 1 tejże ustawy. Wprawdzie, w ust. 2 art. 156 przewidziano wyjątek, wskazując, że nie stosuje się przepisu ust. 1 do okazjonalnych uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym, imprez sportowych, handlowych i innych lokalnych zgromadzeń, a także podawania do publicznej wiadomości informacji i komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu, jednakże w realiach niniejszej sprawy żadnej z wymienionych okoliczności nie zaistniała.

Zdarzenie z dnia 13 kwietnia 2017 roku, podczas którego obwiniony Z. M. (1) co wynika z zeznań świadków R. G. i M. N., głośno emitował muzykę i przemawiał, wykorzystując urządzenie nagłaśniające, nie miało bowiem charakteru okazjonalnej uroczystości, czy też imprezy związanej z kultem religijnym, imprezy sportowej, handlowej, rozrywkowej a działania Z. M. (1) nie służyły podaniu do publicznej wiadomości informacji czy też komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.

Sposób działania obwinionego, miejsce i czas popełnienia wykroczenia, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając Z. M. (2) karę grzywny. Kara ta nie jest nadmiernie surowa, a jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celu kary w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego.

Uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze orzeczonej kary. Sąd wyraża jednocześnie przekonanie, iż spełni ona swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć Z. M. (2) niewłaściwość jego zachowania.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparte zostało na treści art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw.